

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Med den nye lov om film og biografer er filmrådet ophævet, og den endelige afgørelse af spørgsmålet om fordelingen af de midler, der af filminstitutts bestyrelse afsættes til manuskript- og produktionsstøtte, træffes nu af bestyrelsen efter indstilling af de til instituttet knyttede konsulenter. Disse filmkonsulenter har bl. a. til opgave at gennemdrøfte et projekt med ansøgeren, forinden projektet forelægges bestyrelsen til endelig afgørelse.

Jeg kan oplyse, at filminstituttet har truffet beslutning om, at konsulenternes begrundede indstillinger til bestyrelserne vil blive sendt til ansøgeren sammen med bestyrelsens afgørelse.

Det er derfor min opfattelse, at „Lars Ole 5.c“-skandalen, som denne sag er blevet betegnet i et dagblad, ikke vil kunne gentages under den nye lov.

Må jeg så til slut sige, at „Lars Ole 5.c“ endnu har mulighed for at opnå støtte, idet der i den nye filmlov er åbnet mulighed for en hel eller delvis tabsudligning til kunstneriske danske film.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne takke ministeren, fordi han så kraftigt understregede, at for fremtiden risikerer vi ikke den slags. Jeg tror, det er nødvendigt oven på den diskussion, der til trods for strejke, avisstop og alt muligt andet har været omkring denne sag, at det så kraftigt, som det er gjort, bliver understreget, at sådan noget risikerer vi ikke i fremtiden. Det vil jeg gerne sige tak for.

Og så vil jeg bede ministeren om at overveje, om der er noget som helst om det, som Information er inde på, at det kan være vanskeligt for folk uden for København at komme i betragtning. Jeg skal ikke kunne sige, om det er det, ordene er ikke mine, de er Informations. Men jeg håber, at hvis den vanskelighed skulle eksistere, er ministeren parat til at understrege, at noget sådant i hvert fald ikke bør tolereres.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Lad os da bare åbent erkende, at sådan har det været, bl. a. fordi mulighederne for filmproduktion i traditionel forstand hovedsagelig har ligget i København. Det er det, vi med den nye filmlov

vil prøve på at modvirke, vi vil prøve på at give tilbud for at få tingene i gang over hele landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lembourn* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren ved godkendelse af primære højspændingsanlæg medvirke til, at højspændingsmaster bliver bedre formgivet, så de i mindst mulig grad skæmmer naturen?“

(Spm. nr. 196).

Skriftlig begrundelse.

Det er en kendsgerning, at der i de kommende år af elektricitetsselskaberne vil blive anlagt en række nye fremføringer af højspændingsledninger over store dele af Danmark. Da det er økonomisk uoverkommeligt at benytte jordkabler, vil man være henvist til at anlægge luftledningsnet med spænding på 400 kV eller derover. Dette vil medføre højspændingsmaster, der er 45-50 m høje og nødvendigvis vil være stærkt dominerende i naturen. De kommer til at rage op over næsten alt andet i landskabet og vil kunne ses på lang afstand.

Det må være en opgave for de myndigheder, herunder ministeren for kulturelle anliggender, som skal godkende primære højspændingsanlæg — fra 50 kV og opefter — at påse, at de skæmmer landskabet mindst muligt.

Gitterkonstruktioner kan være udmærkede til små master, men det vil ikke være tilfældet, hvis man ukritisk forstørrelser disse op til 45 m højde. Ved fornyede konstruktionsprincipper er det bl. a. i Californien lykkedes at udvikle en række æstetisk vel formgivne mastetyper.

Måske burde ministeriet udskrive en konkurrence om mere æstetiske konstruktioner, i hvert fald burde man fra fredningsmyndighedernes side tage hensyn til, at der i højere grad skabes en æstetisk enhed mellem master og natur.

Lembourn: Debatten om elmasterne er meget unuanceret. Enten tager man det standpunkt, at man vil have de dyre jordkabler, som samfundsøkonomisk næppe kan klares, eller også vil man have de billigste